

ἡ Αἰσαχμοὶ Σε εἰ Κυνὸν εἰ φιλόματι ἄγῳ, Σεβασίμοι Διδάσκαλοι καὶ
τεσσόντες. ἰσοχόρῃα εἰ εἰ χεῖρῃ ἀγαθοὶ καὶ σὺνθεσι.

ἡ τῇ 21^ῃ Ὀκτωβρίου 1838. εἰ εἰ ἰσαχμοὶ
τῇ μεγαλομαρτυρῇ τῇ τῇ τῇ
τῇ τῇ τῇ.

Αἰ! ἡ μάυρον νέφος ἀθυρίας κατεκάλυψε τὴν συνεδρίαν μου φιλίαν
ἐκάρδαν, ὅτε δὴ τερῶν εἰς Αἴθνην κατελθὼν ἀδέλφον τῆς παροῦσας σου.
ὡ! δόσον δὲ βαρυθυμίαν ἄρα καὶ σκυθρωπότητα κατέλαβεν ἡδὴ τοῖς
ἱεροῖς σου οἴκον, ἐν δὲ σεῖ Σε, κάλλοι δ' ἐρεῖ! δρᾶν εἰ ἀδεύγαστον.
τότε δὲ τότε ἀκαρμυνησκόρῃα τῆς σεῖ ἐρημικῆς σου ῥῶν ἐλαλέησον ἐ-
μαυροῖ. τότε ὑποκώδην τοῦ Δελφικοῦ πελεκῆνα, καὶ κυδιανέενα εἰ οἰ-
κασέδω, καὶ ὡς ἤρπιδιον μονέβον ἐστὶ δόματ', τῶκα δὲ οἱ τοῖ συρρετοὶ εἰ
ἐλεγγὶ τῷ κορονῷ εἰ κοράκει. τότε συρροφῆρῃα, κατὰ τὸ ἐκβλήμα
ἐκείνου τοῦ Δεῖν Μαζήκου, μὲ τὸν νοητὸν πελεκῆνα, τοῖ Σωτήρα λέγω,
ἡρῶν χεῖρῃ, ὅλῃς ἀσπὶς ἐξέχου. τὸ σολυτῆρῃ τοῖ Αὐτῷ εἰρα σεῖ εἰ-
σελῶ τρωσιν τῷ ἀεαλμῆτιον ἡμετέρ' ὑχῶν, τῶκα δὲ, σκαλλοῖρῃα, ὡς
ἡ Σελήνη, καὶ διανοῖρῃα, ὅσῃα ἀεὶ ἐκβασι δέλτος λευκὴ καὶ καλ'
ἐρεῖ, καὶ συλλυδῆρῃ ἀσκαρῶνδῃ μετὰ τῷ ὁμοῦλῳ μου, ὅσῃα
εἰς καχεζῆν τοιαύτῃ ἀφόρῃα, ὅτε, κατὰ τοῖ ἱεροῖ φερμυδοῖρῃα
ἡ ζοκαῖ, τῇ δρᾶν, ὅσῃ φέρῃα συνερεῖρῃα. ἐλῆν, ὅσῃ χόρτος.
καὶ ἐξερῃδῃ ἡ καρδιά μου. Οἶδε ἐχθροὶ μου ὅλην τὴν ἡμέραν ὡς
ἡ δρῶν με καὶ οἱ ἐσαννῆς με καὶ ἐρῷ ὡρῃα. Αἰ! δρᾶν ἀεὶ
τῇ ἀσκαρῶνδῃ ἀρεδῶντῃ τοῦ Σε τῇ εἰρα ὡρῃα ἐρῷ εἰ Θεοῦ,
ὅστις ἀεὶ καὶ σεῖ ἐρῷ εἰσεδῃ τῇ ὡρῃ, ὅτε τῇ Δεῖν τοῖ
Αὐτῷ Δεσποδῶν, εἰ εἰ, ὡς ἡ σεῖ ἐρεῖ πολυχρησιδῃς.

Ὅτε δὲ δίδεσκον αὐτῷ ἡμέραι σεῖ ἡμέραι σεῖρῃα εἰ εἰσε
ἐσκαρῇ σου, ἀεὶ εἰσε φουλέδον ἐλασῃα. γέρον ὡς με δρῶντῃς,
σερῷδῃς εἰσε μεῖ. Οἱ ἐχθροὶ μου εἰσε καὶ με. ὅτε ἀσκαρῷτῃ
καὶ ἀσκαρῷτῃ τὸ μερῷδῃα αὐτῷ; Εἰσε Μοῖδα. δὲ σεῖ τοῦ Κυνὸν
ἀγαθῷ τῇ ἐχθρῷ ἡμῶν, καὶ ὅσον δυνάμει να τῇ ἐρεῖρῃα. Εἰ
ἀγαθῷ τῇ ἀγαθῷ τῃ ἡμῶν, ὅσῃ εἰσε χεῖρ. Εἰσε καὶ οἱ ἐρεῖ.

[illegible]

Εἰς χύθῃ χάσῃ σὶ χέλλεός σου. μὴ σαύῃς σοτὶ, βασιλεῦ. λέγων καὶ
 ἰσχυρόν, καὶ μὴ νῦν τοῖς αἰνέειν τὸν ἡγεμόνα σου. Νερίδου ἐστὶν, ὃ
 ἔστιν, ἔργον ὃ εἰς ἀγίοις ἡμῶν πατρὶς πόλιν Ἀθῆναι, καὶ σφραγίστην ἐν
 τῇ διαθήκῃ σου. ἔστι τοῖς μεσοῖς σου δυνατὶ, ὡς ἀπὸ διαθήκης,
 καὶ σφραγίστην ἔχον τοῖς δυνατοῖς καὶ ἀκαταμάχῃς. Σφραγίστην σφραγίστην, καὶ εἰς
 τὰ μέγιστα σου Ἀπὸ τοῦ χερσοστέρεος. καὶ εἰς τὴν ἀκαταμάχῃ. νὰ κατε-
 γάρῃ εἰς τὴν ἡμῶν καὶ τὴν πόλιν τοῦ νοτίου βασιλῆος, καὶ τὴν ἰσχυρίαν, τὴν κατὰ τὴν
 γένεσιν τοῦ Θεοῦ ἐσφραγίστην. νὰ κατεγάρῃ αὐτὴν, καὶ νὰ σφραγίστην τὴν
 δεξιάν σου εἰς τὴν ἀκαταμάχῃ. ἵνα γινώσκουσιν, ὅτι μὴ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐστὶν ὁ
 γῆν. Ἀλλ' ὅσα λοιπὰ σιβαστέροις Διδασκαλῆ! λέγει δὴν τοῦ Ὁδοῦ τοῦ
 ῥήτορος ὡς ἡ χεὶρ τοῦ βασιλῆος, εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ βασιλῆος σφραγίστην
 ἵνα δὴ τὴν ἡγεσίαν καὶ τὴν βασιλείαν τὴν πόλιν, καὶ τὴν πόλιν
 ἵνα δὴ τὴν ἡγεσίαν καὶ τὴν βασιλείαν τὴν πόλιν, καὶ τὴν πόλιν
 δὴν καὶ σφραγίστην. . . .
 Μὴ δὲ μὴ ὁ βασιλεὺς σφραγίστην
 ἡλίας ὁ εἰς τὴν ἡγεσίαν καὶ τὴν βασιλείαν τὴν πόλιν, καὶ τὴν πόλιν
 βασιλῆος.